

Colombia som utvecklingsland

En studie om svensk polis internationella samarbete med
Colombia och implementeringen av ett projekt

Hanna Larsson

Abstract

Närbyråkrater och policyskapare är nära förankrade i fråga om reformarbete av internationella samarbetsavtal inom projekt som drivs av svenska myndigheter. Uppsatsen behandlar experter och deras arbete som implementerade aktörer av ett projekt som polismyndigheten ansvarar över inom polisorganisationen i Colombia. Två resultatrapporter som skrivits av projektledaren efter projektets genomförande under 2018 och 2019 har använts som underlag för analysen om Colombia som utvecklingsland inom projektets ramar. Samtalsintervjuer med experter som varit verksamma inom projektet har genomförts för att skildra det verkliga arbetet med implementeringen av det avtal som skrevs 2018 och som ligger till grund till projektet.

Diskursanalys har använts för att hitta normativa mönster i språket och de idéer som skapats kring Colombia som utvecklingsland.

Jag har använt mig av Bacchis diskursanalys, Lipskys tankar kring närbyråkrater och Kingdons idéer kring Multiple Streams Framework, om hur en policy skapas. Samtalsintervjuerna och resultatrapporterna har påvisat en avsaknad av tydliga riktlinjer, vilket ger diskursen desto större betydelse i implementeringen av projektet.

Nyckelord: experter, utvecklingsland, närbyråkrater, policyskapare, implementering, diskurs

Antal ord: 9 962

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Bakgrund.....	1
1.2 Syfte och frågeställning	2
1.3 Begrepp och förkortningar.....	3
2. Teori	5
2.1 Bacchi	5
2.2 Multiple Streams Framework	5
2.3 Street-bureaucracy	6
3. Metod	8
3.1 Diskursanalys.....	8
3.2 Samtalsintervjuer	10
3.3 Avgränsning och material	11
4. Material och analys	13
4.1 Analys av resultatrapporter	13
4.1.1 Problemformulering i resultatrapporterna	14
4.1.2 Grundantaganden och framställningen av utvecklingslandet	15
4.1.3 Frågedefiniering i resultatrapporterna	17
4.1.4 Utelämnande i resultatrapporterna.....	18
4.1.5 Effekt	18
4.2 Sammanställning av samtalsintervjuerna.....	19
4.2.1 Respondenternas bakgrund	20
4.2.2 Problemformulering genom upprättande av dokument	21
4.2.3 Grundantaganden	22
4.2.4 Riktlinjer, arbetssätt och metoder och vad som utelämnats.....	23
4.2.5 Effekt av projektets implementering.....	24
5. Diskussion	27
5.1 Jämförelse mellan projektets dokument och mönster i samtalsintervjuerna	27
5.2 Avsaknad av riktlinjer.....	29
5.3 Projektets grunder och idéer	31

6. Slutsats	32
Referenslista:	33
Bilaga	35

1. Inledning

1.1 Bakgrund

Svensk polis erbjuder stöd, utbildning och rådgivning genom reformer av poliskårer i andra länder. I länder där det finns behov av reformer bedömer man förutsättningarna för att nå goda resultat innan man påbörjar arbetet (Polisen). Man tittar på den politiska viljan till reformer i landet, huruvida landet uppfyller vissa kriterier som satts upp, förutsättningar för lokalt ägarskap, samt om säkerhetssituationen tillåter att svensk polis kan bedriva ett internationellt utvecklingssamarbete (NOA 2018b; 2019). I oktober 2013 till mars 2018 gjordes ett förarbete då man granskade Colombias politik och praxis och 2018 sattes projektet "*Ett stärkt polisväsende för byggande av stabil och varaktig fred*"(NOA, 2018a) igång.

Projektet har utvecklats i en demokratisk process med chefer och experter från Polismyndigheten i Sverige (fr. o. m nu PS) och Colombia, baserat på prioriteringar gjorda av Colombias rikspolis (fr.om nu PNC). Projektet har tre huvudfrågor: *Brottsförebyggande och kriminologi, polisutbildning och jämställdhet*. Projektet syftar till att erbjuda stöd för att göra polisen till en modern institution, att poliserna ska komma närmare medborgarna och har som långsiktigt mål att en övergång till ett fredligt samhälle ska äga rum. De specifika målsättningarna är en utveckling av polisväsendets preventiva fokus genom en uppdatering av polisens utbildningsmodell, samt stärkt jämställdhet mellan könen inom PNC (NOA 2018; 2019).

Genom projektet skapades konceptet om ett *stärkt polisväsende* och denna uppsats handlar om innebörden för implementerande experter inom projektet. Med hjälp av rapporterna *Colombias Nationella Polis och Polismyndigheten i Sverige, Årsrapport 2019 och 2018* (NOA 2018b, 2019) som avser projektet och avtalet: *Stärkt polisväsende för skapandet av stabil och varaktig fred* den 1 april 2018 till den 31 december 2020 (NOA 2018a), har man skapat ett sätt att definiera problem inom Colombias polisväsende och utvecklat och anpassat metoder för ett

stärkt polisväsende. Dokumenten är godkända och undertecknade av generalmajor Gustavo Alberto Moreno Maldonado, polismyndigheten i Sverige från Nationella operativa avdelningen (fr. o. m nu NOA) Ann-Marie Orlor och projektledarna kommissarie Niclas Carlsson (2019) och Kommissarie John Franco (2020). I termerna för *utvecklingslandet* och genom dokumenten ovan beskrivs brist på förtroende från samhället gentemot den colombianska polisen, med svag interaktion mellan polismannen och medborgaren, vilket leder till en oönskad distansering och därmed direkt och indirekt påverkan på den colombianska polisens arbete (NOA 2018b; 2019).

Jag menar att det genom ovan dokumentets formuleringar finns en diskurs som har befästs genom faktorer som tillskrivs Colombia som *utvecklingsland*. Diskursen kommer att jämföras med sättet utbildarna ser på sitt arbete och utvecklingslandet som beskrivs vara i behov av ett stärkt polisväsende (NOA 2018b; 2019). Experterna har arbetat närmast den verksamhet där riktlinjer och mål som skrivits implementerats och har störst insikt om hur implementeringar av arbetssätt artat sig och är därmed ett exempel på Lipskys (2010, s 13–23) begrepp *närbyråkrater*. Närbyråkrater har en viktig roll, genom att vara den främsta kontakten med den poliskår som bedöms vara i behov av stöd (Lipsky 2010, s 14–15).

Jag inleder uppsatsen med att presentera syfte och frågeställning, för att därefter beskriva min teori och metod. Därefter analyserar jag rapporterna och samtalsintervjuerna, följt av en diskussion kring min frågeställning, för att sedan avsluta med min slutsats.

1.2 Syfte och frågeställning

Syftet med denna uppsats är att undersöka relationen mellan policyskapande aktörer och närbyråkrater. Undersökningen har en ambition att föra en analys kring vad som återspeglas i närbyråkraternas tankesätt och se hur synen på arbetet som ska implementeras identifieras. Jag kommer leta efter generella mönster som skapats, samt belysa centrala värden inom diskursen.

Hur påverkas implementeringen genom de utsända närbyråkraterna av NOA:s rapporter, vilka utgått från projektets mål för utvecklingslandet?

Utifrån Lipskys (2010) och Kingdons (2011) tankar kring implementering av ett ramverk landar min hypotes i att anta att avsaknaden av tydliga ramverk gör att det improvisatoriska rummet

blir stort. Tomrummet fylls av närbyråkraternas egna tankar kring dilemmat om att svensk polis *bör* hjälpa till, men att man därmed ifrågasätter det nuvarande tillvägagångssättet för brottsprevention i landet, genom projektets uppkomst. Genom att tolka det handlingsutrymme närbyråkraterna har att påverka byråkratin (Lipsky 2010, s 4), kan jag se hur normer och strukturer formas i olika kontexter, både inom projektet och i förhållande till tillhörande dokument. Det individuella handlingsutrymmet är nödvändigt enligt Lipsky (2010, s 13). Närbyråkrater är generellt sett hierarkiskt underordnade policyskapares mål och resultat och tvingas rationalisera och prioritera ad hoc, vilket gör att normativa idéer kan studeras efter vad som förväntats utifrån målen i förhållande till implementeringen. I mitt fall är policyskaparna även närbyråkrater (ibid.).

Min frågeställning anknys till teorin om Lipskys *Street Level Bureaucracy* (Lipsky 2010) och tillsammans med John Kingdons *Multiple Streams Framework* (Kingdon 2011) om varför en idé kom till och när den kom till. I samspelet mellan de två teorierna kan jag utläsa påverkan av aktörer och delprocesser för att bättre kunna förstå och förklara aktörernas del av processen, då närbyråkraterna, de utsända utbildarna kan ha en främjande eller begränsande påverkan för utfallet (Kingdon 2011, s 87).

1.3 Begrepp och förkortningar

NOA- Nationella operativa avdelningen (Nationella operativa avdelningen)

PNC- Colombias rikspolis

Sida- Swedish International Development Cooperation Agency

Experter/ utbildare- De poliser, kriminologer och lektorer som arbetar på plats i utvecklingslandet. Genom policyskapandet och implementeringen av uppsatta mål ges en möjlighet till utbildning och samverkan med colombiansk polis.

Utvecklingsland- Colombia som utvecklingsland är inom polisorganisationen i behov av metodutveckling av utredningsmetodik och brottsförebyggande metoder. De har även ett behov av jämställdhetsutveckling i sitt arbete och inom sina policyers ramar, samt behöver utveckling inom utbildningsområdet, dess rekryteringsmetoder och pedagogik.

Diskurs- Jag utgår från Bacchis diskursteori som har till syfte att avslöja och kritiskt granska det system och den makt som avgör vilken typ av kunskap och representation som får ta plats och regera inom det valda sammanhanget. Hennes definition av begreppet är socialt

producerade former av kunskap som sätter gränser för vad det är möjligt att tänka, skriva eller tala om ett ”givet socialt objekt eller tillvägagångssätt” (Bacchi 2009, s. 35).

2. Teori

2.1 Bacchi

För att hitta de konkreta mönstren som avspeglas i policyerna och för att nå fram till en slutsats i diskursen behöver Bacchis (2009) teori användas. Bacchis teori problematiserar problemformuleringar och policys för att se konstruktionen i uppbyggnaden av en policy (Bacchi 2009). Bacchis teori grundas i att språk, normer och kontexter, i form av tradition och kultur kan ha betydelse och påverka en policyprocess. Hennes teori problematiserar konsekvenser som skapas genom makten, då grupper anpassas genom policys och normer skapas i en kontext där föreställningar överförs till mottagare om de skapats redan i policyprocessen (Bacchi 2009, s 6).

Den grundläggande frågan om “vilket är problemet som representeras?”, pekar på att en problemformulering och ett problem kan ha olika grunder och bör ifrågasättas, då presentationen av problemet kan ge olika lösningar (Bacchi 2009, s. 6, 13). Hon ifrågasätter objektiviteten i problemformuleringarna och dess normer vari de skapas.

2.2 Multiple Streams Framework

John Kingdon (2010) utvecklade teorin Multiple Streams Framework (fr.o.m nu MSF). Genom teorin analyserar jag policyprocessen som har en betydande roll för närbyråkraterna i projektet. Genom modellen kan jag förklara varför en förändring behövde ske (Brunner 2008, s 501). Modellen är aktörscentrerad och kan användas för att analysera hur problem i ett projekt beskrivs av policyskapare, vilka val och prioriteringar som görs och vilka som deltar i implementeringen, vilket jag kan koppla till både experterna som utbildar och mellancheferna som utbildas inom projektets ramar. Kingdons ursprungliga teori innefattar tre strömmar: *problem, policy och politik*, vilka i vissa situationer skapar “windows of opportunity” (Kingdon

2010, s 165). Det är det fönstret som skapar förändringar i projekt och jag utgår från följande tre punkter enligt modellen (Copeland & James 2013, s 2):

Tidsaspekt

Policyskapare har en viss tid inom vilken problem ska lösas. I rollen som närbyråkrater kan inte alla problem åtgärdas, utan man får välja ut och prioritera problem som ska lösas och de måste acceptera åtgärder som *tillfredsställer* istället för åtgärddar, vilket kan leda till att närbyråkraterna inte uppnår målen som fanns i början av projektet.

Problemformulering

Åtgärd och problem som först skapades genom avtal och riktmedel är inte sammankopplade utan åtgärder är sammanlänkade med implementeringen vari man ser effekternas betydelse.

Preferenser och ramar

Mångfacitet och osäkerhet genomsyrar processen i skapandet då aktörernas preferenser inte är kända, vilket ger utrymme för politiska manipulationer

Policyskapare ges förutsättning till effekt inom ett projekt då ett fönster öppnas och implementering av förändringar i en policy kan ske genom de idéer som skapats i en kontext (Kingdon 2010, s 166–167). Man kan koppla kontexterna till de föreställningar som förmedlas av resultatrapporterna (NOA 2018b; 2019) och grundavtalet (NOA 2018a). Enligt teorin MSF möts problem utom policyskaparnas kontroll, vilket visar hur ett tillfälle konstruerar policyn. MSF förklarar inte varför *utfallet* ser ut som det gör, varför jag kombinerar MSF med Bacchis tankar och den grundläggande frågan om “Vilket är problemet som representeras?” (Bacchi 2010, s 7). Enligt Kingdon ligger förklaringen i de förutsättningar som ges och den viktigaste uppgiften för policyentreprenörer är att utnyttja “windows of opportunity” (Kingdon 2010 s 166).

2.3 Street-bureaucracy

Street-bureaucracy bygger på en stor grad av autonomi för närbyråkrater vid implementering av policys (Lipsky 2010, s 3–4), till skillnad från traditionella föreställningarna om det byråkratiska systemet. Teorin bygger främst på det faktum att närbyråkrater är de som har mest

kontakt med människor i den faktiska kontexten inom vilken de verkar. Byråkraterna har en makt att sätta strukturer och normer genom fördelning och prioritering av policyerna i samhället genom implementeringen (Lipsky 2010). Poliserna som utbildas i Colombia upplever policyerna genom experternas tillvägagångssätt och tankar vid kunskapsöverföringen, vilket sedan kan förmedlas till resten av poliskåren och till sist påverka hela det colombianska samhället. Strukturerna ser därför ut på det sätt som närbyråkraterna implementerar dem och det är centralt för Lipskys resonemang (2010, s 13).

En policy är aldrig självförklarande, utan påverkas av invanda rutiner och omdömen för hur olika situationer tolkas (Lipsky 2010, s 83). Implementeringen kan därmed ta olika former beroende på hur situationen tolkas genom en närbyråkrats föreställningar om ett uppdrag och land. Lipsky (2010) skriver att tomrum fylls genom sammanhang, vilket kan jämföras med Kingdons (2010) "windows of opportunities" och att föreställningar och strukturer bevaras genom implementering i det nya projektet.

3. Metod

Min undersökning gjordes genom en analys av de två resultatrapporterna och avtalet jag fått ta del av genom projektledaren, för att därefter hålla intervjuer med några av projektets inblandade experter. Begreppet och kontexten för *utvecklingslandet* och dess betydelse i sammanhanget analyserade jag genom samtalsintervjuer. Genom det analyserade jag deras syn på arbetet som genomförts inom projektet och dess vagt satta ramar.

En förståelse för utvecklingslandet som begrepp hjälpte mig att analysera hur utbildarna ser på implementeringen och på utvecklingslandet. En jämförande analys av de olika delarna gjordes för att diskutera förhållandet och utvecklingen, samt för att se påverkan av närbyråkraterna och för att se likheter och avvikelser mellan resultat och intentioner vid policyskapandet (NOA 2018; 2019 och samtalsintervjuer 2021).

3.1 Diskursanalys

Min ambition är att kunna förtydliga närbyråkraters *inverkan* vid policyskapande och hur synen på utvecklingsländer och sådana internationella samarbeten påverkar implementeringen. Experternas grundsyn på landet har alltså betydelse för hur utvecklingen blir, varför jag utgår ifrån att det finns ett förhållande mellan vilka roller utbildarna har och hur de uppfattar sina roller, i förhållande till resultatrapporten. Därmed kan jag tolka hur implementeringen artat sig. Förhållandet mellan skapandet och implementeringen är stark i min undersökning.

Uppsatsens diskursanalys som grundas i resultatrapporterna, vilka författats av projektledaren. John Franco har skrivit rapporten för 2019 utifrån avtalet och mål som satts i samråd med colombiansk polis. Rapporterna och avtalet för tillvägagångssätten av implementeringen går bara att hitta i utlandssektionens interna mappstruktur. Man får som nyrekryterad aktör informationen berättat för sig endast genom uppstartsmöten då man valts in till projektet. Det gemensamma språket kring problemet formuleras genom resultatrapporterna och avtalet (NOA 2018b, 2019), varför analysen av dokumenten ändå är relevanta för uppsatsen genom

operationaliseringen av utvecklingsländerna (Esaiasson 2015:55). Dokumenten finns tillgängliga vid behov eller förfrågan. Generella beskrivningar av internationella projekt presenteras kortfattat för allmänheten genom polisens hemsida (Polisen 2021). Rapporterna som skrivits är inte policyer i den mening som Bacchi (2009) och Kingdon (2010) utformat sina metoder utefter, men då rapporterna är det enda vägledande dokumenten inom projektet, förutom det som experterna tar med sig själv i form av utbildningsmaterial, kan förslagen som nämns som lösningar och metoder i rapporten analyseras utifrån teorierna, i form av att se vad som framställs, varför och hur (Bacchi s 4, 20, 2009 och Kingdon 2010).

Jag använder mig av Bacchis formulering (2009, s. 48) i hennes bok *Analysing Policy: What's the problem represented to be?* och omformulerar punkterna hon listat utifrån min frågeställning:

Problemformulering:

Vilka är de grundläggande problemen som föreslås i utvecklingslandet utifrån rapporterna (NOA 2018b; 2019) och grundavtalet? (NOA 2018a, Bacchi 2009, s. 2-3) Frågan är ställd för att tolka förväntningar kring ett problem som påkallat en handling och bakgrunden till ett policydokuments skapande. Bakgrunden till rapporterna är viktig att nämna för diskursanalysen och analysen av skapandet av rapporterna och för att tolka språket och dess mönster, men kommer endast nämnas i form av Kingdons (2010) teorier om de fönster som skapar möjligheter för förändringar.

Grundantaganden:

Hur ska besluten tas, inom eller utanför organisationen och hur den hierarkiska ordningen tolkas inför ett beslutsfattande är grundläggande frågor om huruvida det är den colombianska polisen eller de svenska experterna som faktiskt bestämmer hur implementeringen formas. Framställningen av diskursen i resultatrapporterna och grundavtalet (NOA 2018b; 2019) genomförs genom att experterna tolkar antaganden om utvecklingsländerna och deras behov. Antagandena formar därmed lösningar som presenteras och sedermera implementeras. Jag kommer inte behandla ämnen som rör hur sanningsenligt mitt material är, utan tolka antaganden utifrån det material jag har att tillgå genom intervjuerna och rapporterna (Bacchi 2009, s. 5)

Frågedefiniering:

Genom att se till uppkomsten av en fråga kan man se hur problemet skapats. Den som beslutat om en policy eller skapat ett utbildningsupplägg har formulerat problemet och vilka effekter som kan förväntas av ett projekts implementering (Bacchi 2009, s. 11).

Effekt

Bacchi ställer i sin analysmetod, frågan om vad som utelämnats i en problemformulering och jag kommer därför se hur frågeställningarna i resultatrapporterna beskrivs med kritiska ögon (Bacchi 2009, s. 12) och till vilka effekter som presenteras i rapporterna, samt dess påverkan för experternas sätt att implementera sina kunskaper. Bacchi (2009, s. 16) beskriver frågan utifrån subjektiva teorier som kan skapas i utvecklingsländerna. Jag tror att experterna påverkas av diskursen som omges av utvecklingsländer och Colombia som sådant (ibid). Idéer och tankar kring projektet utifrån experternas perspektiv kommer påverka hur framtiden utformas och vad som prioriteras, samt vilka vägar som väljs för att nå målen.

3.2 Samtalsintervjuer

Min andra del av uppsatsens analys har sin grund i samtalsintervjuer med de utsända utbildarna, i form av experter. Genom intervjuerna vill jag hitta mönster i hur utbildarna ser på sin roll som närbyråkrater på plats i Colombia. Jag vill granska deras relation till diskursen i förhållande till landet och den organisation de ska implementera sina kunskaper i samt undersöka de utsända experternas agerande och se vilka metoder som valts ut och varför. Jag är intresserad av hur man hittat lösningar och om experterna fått ta del av dokument såsom resultatrapporter och avtal samt om experterna utformat utbildningsupplägg efter skrivna riktmedel, eller i någon annan riktning.

I samtalsintervjuerna operationaliserar jag de utsändas föreställningar av *utvecklingsländer* och internationellt arbete i stort, samt betydelsen av en *svag polisiär organisation*. Eftersom projektet handlar om ett stärkt polisväsende, måste man utgått från att organisationen varit svag innan projektets start. Synen på den svaga organisationen reproduceras i metoder som använts i implementeringen och hur det mottagande landet uppfattat experternas intentioner. De utbildande experternas tankar kring hur Colombias poliser uppfattar implementeringen är intressant för att visa hur påverkan av de tankarna varit för projektet, varför vissa frågor är

jämförande i form av “innan projektet” och “efter projektets” start, för att se skillnader och likheter, samt framgångsfaktorer och fallgröpar som uppstått och hur de hanterats.

Frågor om metoder, ramar och riktlinjer avser implementeringen och den relation som skapats mellan avtalsgrundarnas intentioner och experternas uppfattningar. Jag vill urskilja grundramar och formella riktlinjer från implementeringens verkliga utfall och arbetssätt och jag kan därigenom urskilja tankar från den policyskapande processen från implementeringsprocessen. Jag kopplar därefter diskursen som skapats till de svar som kan urskiljas i intervjuerna och kan genom det få en bild om hur normer skapas och hur de blivit en del av en verklighet.

Under samtalsintervjuerna letade jag efter mönster i svaren, vilket jag gjorde genom att ställa i princip samma frågor till alla de medverkande (Esaiasson m.fl. 2017, s 245). Jag varvade min intervjuetodik med öppna och slutna frågor och var lyhörd till berättelserna och ställde följdfrågor. Utbildarna som medverkade var utvalda av projektledaren genom en förfrågan, då jag bad att få intervjua insatta personer som medverkat i projektet under tidsperiod. Samtalsintervjuernas frågor gick först genom uppsatsens handledare och därefter genomfördes intervjuerna löpande. Intervjuerna spelades in efter godkännande från respondenterna.

3.3 Avgränsning och material

För att avgränsa uppsatsen valdes intervjupersoner inom samma projekt. Jag begränsade på det sättet mitt urval från inverkan av andra förklaringsfaktorer som kan skilja utfallet från olika projekt och hittade därigenom orsaksmekanismer som faktiskt påverkat de uppsatta ramarna (Esaiasson m.fl. 2017, s 267. En jämförelse av intervjupersoner som varit inom olika faser av projektet alternativt inom andra projekt, hade möjligen skapat ett större perspektiv. Men eftersom projektet inte pågått i mer än två år ansåg jag att jag inte behövde begränsa tiden och att jämföra projekt i olika länder tror jag hade gett ett mer svårtolkat mönster, då flera omständigheter skulle påverka utfallen och uppsatsen skulle bli för omfattande för uppsatsens ramar. Jag kan dock se betydelsen av tidsbegränsning då man intervjuar inblandade personer inom projektet, eftersom projektledaren redan bytts ut vid ett tillfälle under de två år som projektet pågått, samt att målen redan förändrats under den korta tiden. Förändringarna beror på den verklighet man möttes av genom behovet i landet, vilket handlar om att bemöta verkligheten såsom den verkligen är.

Urvalet har delvis varit slumpmässigt utifrån de kontakter jag fått, då jag inte själv styrts över utbildningsbakgrund, könstillhörighet, eller yrkeserfarenheter (Esaiasson m.fl. 2017, s 267f.). Dock har bredden av erfarenheter som slumpmässigt kom med intervjupersonerna berikat uppsatsen och eventuellt minskat felmarginaler som kan komma vid alltför lika intervjupersoner (Esaiasson m.fl. 2017, s. 180). Jag har inte tittat på tidigare forskning i frågan om implementeringsprocesser av utlandsprojekt inom polisen, utan endast studerat de resultatrapporter (NOA 2018b; 2019) och det avtal (NOA 2018a) som skrivits angående det aktuella projektet. Eftersom jag har fokuserat på det specifika projektets implementering har jag inte tittat på arbetet som föregick det i någon större omfattning. Med hjälp av mitt empiriska material har jag generaliserat värden och uppfattningar inom diskursen med det begränsade material jag haft att tillgå. Jag anser dock att det material som samlats representerar diskursen i sådan grad att man kan dra slutsatser för min kvalitativa textanalys (Esaiasson m.fl.2017, s. 226).

4. Material och analys

4.1 Analys av resultatrapporter

Med utgångspunkt i diskursanalys av resultatrapporterna av NOA (2018b, 2019) och avtalet (NOA 2018a) är mina ambitioner att se vilka idéer som fått ta störst plats genom uttryck och antaganden. Detta har jag gjort utan att väga in sanningshalten i påståenden som förmedlas, utan endast fokuserat på vilka uttryck som getts mest utrymme.

Genom resultatrapporterna (NOA 2018, 2019) uttrycker man att utveckling, säkerhet och samverkan är av betydelse, främst genom deskalerad våldsanvändning. Rapporterna uttrycker våldsanvändningen som ett framstående problem inom polisarbetet i Colombia, vilket påverkat hur utbildningsprogrammen utformats och hur bemötandet av de colombianska poliserna varit. De colombianska poliserna, som redan har inarbetade tillvägagångssätt att bemöta allmänheten på underkänns därmed. De metoder som funnits verkar ha gett ett lågt förtroende till polisen ifrån allmänhetens håll, vilket visat sig genom undersökningar i form av enkäter och intervjuer som gjorts hos medborgare i projektområdet. Underkännandet av Colombias polisiära metodik har berott främst på att *kommunikation* inte använts i någon stor utsträckning (NOA 2019, s. 9). Våldsanvändningen i arbetet kan kopplas till hur de colombianska poliserna ser på sina invånare och hur de riskerar att använda för mycket våld och eskalera en situation, istället för att deskalera och därmed hamna i farliga situationer genom tillvägagångssätten. Den metodiken kan bero på en lång historia av militärt samhälle och förväntningar av hur polisen ska vara, men också på grund av okunskap genom en för skarp uppdelning av det "civila samhället" och polismyndigheten. Tillvägagångssättet skapar risker för poliserna som är de slutgiltiga närbyråkraterna i implementeringsarbetet, men är även faktorer som utbildarna måste ta hänsyn till vid utbildningsinsatserna. Colombianska poliser ute i det dagliga arbetet, nära medborgarna, riskerar att bli utsatta för våld i högre grad än nödvändigt, samtidigt som de riskerar att utsätta oskyldiga medborgare för onödigt våld. Utifrån Bacchis analysmall om problemformulering finns konkreta punkter genom vilken jag kan analysera projektet (Bacchi s 6, 2010).

4.1.1 Problemformulering i resultatrapporterna

Grundavtalet ställer övergripande mål om utveckling, hållbarhet och förebyggande arbete (NOA 2018a, s.2). Det finns även mål vad gäller genomförande och uppföljning, vilket kan sammankopplas med Kingdons modell om betydelsen av tid, problemformulering och dess ramar (Copeland & James, 2013, s 2) som satts upp. Målen ger förväntningar till en effekt och problemhantering, samt bakgrunden till dokumentens skapande.

Enligt rapporten (2018b NOA s 15, 2019) vill man öka förtroendet, kunskapen hos närpolis, samt öka känslan av polisiär närvaro i de projektområden man valt ut. Den närvaro som tidigare funnits i form av polis underkänns därigenom. De lösningar som tidigare presenteras som åtgärder har grundats i för många överfallsrån och mord. Polisens förtroende mättes genom en enkätundersökning vid projektets start då detta framkom (NOA s 13, 2019).

Genom projektets gång verkar förtroendet för polisen ha ökat, enligt de enkätundersökningar som gjorts. Man utgår från att förtroendet är lågt och att man önskar öka det inom projektets ramar (NOA 2019, s 9). Kommunikation och allianser med det civila samhället tas upp som förslag på lösningar på problemet med lågt förtroende och man kan ana mönster i att tidigare insatser inte varit tillräckliga. Innebär det att områdena inte klarar sig utan polisen eller att den colombianska polisen tidigare gjort fel, men att den svenska modellen är rätt? Enligt Bacchi (2019, s. 3) måste problemet skapas ur den kontexten och man kan tolka Colombias vilja att motta idéer från den svenska modellen som ett erkännande på att en utveckling är nödvändig. Frågan är om colombiansk polis inte haft tid att omvärdera sina metoder på grund av den höga kriminalitetens som råder i landet, eller om det inte funnits kunskap till utveckling utan man har prioriterat problem som inte gett effekter på lång sikt och därmed fastnat i ett mönster man inte kunnat bryta själva. I sådana fall har den colombianska polisen problem med effekten av sina tidigare metoder, vilket är svårt att lösa på kort sikt genom de svenska metoderna, då aktörernas preferenser inom landet inte är kända och därmed osäkra enligt MSF (Copeland & James, 2013, s 2).

Hållbarhet är ett ledord inom projektet och syftar till att en lösning där colombianerna ska utveckla och förvalta den kunskap som experterna förmedlar på ett sätt som ger långvariga resultat. Man kan genom ledordet och resultatrapporterna (NOA 2018b, 2019) tolka tendenser till att andra civila aktörer saknas i samhället, eftersom polisen verkar ta ett orimligt stort

samhällsansvar i Colombia i jämförelse med andra länder. Socialtjänst och kriminalvård existerar exempelvis inte alls i landet, vilket gör att problem som i andra länder sprids på olika samhällsaktörer, landar på polisen. Rapporterna förmedlar en lösning genom kommunikation, då lokalsamhället inte tidigare kommunicerat på ett adekvat sätt. Rapporterna beskriver att projektet resulterat i minskad användning av droger, minskad brottslighet, samt gett andra synsätt på polisens arbete från medborgarnas håll genom förtroende och kommunikation med polisen. Rapporterna förmedlar också att kommunikation på ett annat sätt än tidigare gett en känsla av en mer tillgänglig polis genom att poliserna fått mer tid att stanna upp och prata med allmänheten (NOA 2019).

Rapporterna förmedlar härigenom att det bör finnas mångfacetterade lösningar på utvecklingslandets problem. Vi är styrda av innehållet av de problem som policier förmedlar (Bacchi 2009, s 30) och projektet har styrts åt ett håll som skapats i en bred kontext, vilken inte förändrats utan främst utvecklats i och med att svenska idéer om utveckling legat till grund för skapandet av åtgärderna och troligen påverkat kunskapsöverföringen som åtgärdsplanerna syftat till. Colombias poliser är öppna och kan tillgodogöra sig kunskapsöverföringen till viss del (NOA 2019) då exempelvis utbildade poliser bytt tjänstgöringsort eller inte kunnat tillgodose och sprida kunskaperna såsom avtalet (NOA 2018a) syftat till. Det låga förtroendet för polisen som tas upp i rapporten vid upprepade tillfällen kan bero på de täta personalbytena, i kombination med att metoder för det brottsförebyggande arbetet tidigare helt saknats. Då personal byts ut kan inte någon personlig kontakt byggas upp på det sättet som kontaktskapandet med civilsamhället syftat till, utan kontakterna med medborgarna blir ytliga och kortsiktiga.

4.1.2 Grundantaganden och framställningen av utvecklingslandet

Både de poliser i Colombia, som blir utbildade och experterna som agerar lärare under projektet är närbyråkrater enligt Lipskys (2010, s 13) definition. De tar snabba beslut och reagerar i oförutsedda situationer, vilket kräver lösningsorientering och flexibilitet (ibid.). Hur ska besluten tas och av vem inom organisationen är svårt att förändra, eftersom traditionsenliga principer ligger bakom hela polisorganisationen i Colombia. Det kommer ta många år för att nå förändring då hierarki, kultur och status spelar stor roll för förändringsarbetet. I rapporterna nämns bristfällig självständighet hos polismännen (NOA 2018b, 2019), vilket främst nämns som ett problem vid kommunikation i "Hotspots- områdena", där det krävs extra mycket arbete

och närvaro inom projektområdena (NOA 2019). Förutsättningarna för att den colombianska polisen ska förändras och utvecklas såsom avtalet syftar till finns genom att många polischefer verkar ha en positiv syn till det svenska projektet. På grund av korrupktion och låg tillit både inom polisorganisationen och utanför organisationen kan utvecklingen försvåras. Eftersom experterna och projektledaren bara har en viss tid på sig att förändra policyarbetet, måste man prioritera de mest akuta problemen (Copeland & James, 2013, Bacchi 2009, s. 5).

Omständigheterna som försvårar förändringarna i den djupt inarbetade kulturen och hierarkin som finns i landet skildras även i fråga om jämställdhet, vilket också blivit en av komponenterna inom projektet (NOA 2019, s 18–20). Förändringsprocessen försvåras även i detta avseende av traditioner, kultur och den militäriska bakgrunden. Dessa påståenden från rapporterna påvisar svårigheterna:

För att på ett systematiskt sätt lyckas införliva jämställdhet behövs manualer som säkerställer integrationen i institutionens dagliga arbete, som är kopplade till förvaltnings- och beslutssystemet. På samma sätt identifierades behovet av att vidta åtgärder med utgångspunkt i utbildning och medvetandegörande inom hela institutionen (NOA 2019, s 18)

En workshop gjordes för att få en bredare bild av ojämställdheten inom colombiansk polis, varpå det konstaterades att *manualer* är av stor vikt för att de colombianska polischeferna ska visa vilja till att integrera idéerna inom hela institutionen (NOA 2019, s 18).

De strukturella organisatoriska problemen där jämställdhetskomponten inryms, skildras även under projektledarens kapitel om riskhantering (NOA 2019, s 19), där han beskriver PNC, den colombianska nationella polisledningen och deras val att inte driva igenom vissa delar av projektet såsom avtalats. Intressant i frågan är huruvida valet att inte genomföra det som avtalats beror på personalbrist, ovilja till just den typen av förändring som föreslogs eller om det faktiskt var ett felaktigt tillvägagångssätt för just den colombianska polisen och en annan typ av implementering hade varit mer fördelaktig för att skapa den utveckling som man strävat efter.

Den kontinuerliga dialogen med PNC:s ledning och inom svensk polis har varit en viktig strategi för att förebygga problem i genomförandet av projektet. Ett mer omfattande problem som inte bedömdes tillräckligt sannolikt var att PNC inte skulle driva arbetet

med pilotstationerna. Nu fick svensk polis projektledare driva arbetet, med risken att det nationella ägarskapet och hållbarheten i uppnådda resultat blir lägre (NOA 2019, s 19).

Här uppmärksammas återigen frågan om colombiansk polis bestämmer över implementeringen eller om det är svenska experter som står för hur den formas och hur förutsättningarna framställts. Framställningen av problemen går genom de svenska experterna som tolkat sitt uppdrag om utvecklingslandet verkar inte varit genomslagskraftig utifrån ovan citat, vilket kan ha berott på att den colombianska polisens inte var mottagliga för den kunskap eller den lösning som formulerades.

4.1.3 Frågedefiniering i resultatrapporterna

I viss mån kan man se tendenser till att colombiansk polis vill framställa sig själva som mer lyhörda och villiga till förändring än hur resultatet artat sig genom resultatrapporterna (NOA 2018b, 2019). Detta med tanke på att de inte verkar vilja eller kunna medverka och bidra till projektet i den grad som man överenskommit. Att antalet medverkande vid projekten ibland inte motsvarar vad som överenskommit vid den faktiska implementeringen eller konferensen som planerats, tyder på ovilja eller personalbrist. Det är svenska myndigheter som har initierat samarbetet och på det sättet definierat problemen. Att därefter påverka en organisation i den storlek som colombianska polisen är och förändra dess beteende utifrån egna intressen och metoder kan givetvis vara utmanande (Bacchi 2019, s 263). Intresset för medverkan i projektet från den colombianska polismyndigheten verkar till en början vara stort, liksom intresset till den samverkan som projektet skapar. Dock verkar intresset avta efter hand. Det är inte helt enkelt att avgöra vem som bestämmer om implementeringen, då taktiken från de svenska experterna eftersträvar genom vara att tillmötesgående gentemot den colombianska polisens önskemål hela tiden rör sig inom vissa ramar. Man kan utläsa missnöjet med implementeringens slagkraft i dessa punkter om *utmaningar* som finns inom projektet (NOA 2019, s 22):

- PNC:s förmåga, och ibland vilja, att utnyttja och förverkliga kunskapsproduktion och tillämpning när det gäller förbättring inom områdena utbildning, förebyggande och jämställdhet mellan könen.
- På grund av PNC:s själva storlek är det, vid sidan av svårigheten att nå många delar av Colombia, en utmaning att se till att de erfarenheter som genereras inom projektet

sprids till hela organisationen och inte stannar i projektgruppen och hos de tjänstemän som är direkt inblandade.

- Att lyckas uppnå kontinuitet i processer som rör institutionell utveckling samtidigt som ständig personalomsättning äger rum inom samtliga nivåer i PNC.

Rapporterna är generellt sett hoppfullt skrivna och en bild av att man fortsatt vill arbeta med att motivera den colombianska polismyndigheten genomsyrar resultatrapporterna (NOA 2018b, 2019). Att hitta mönster som skapar förståelse för landets och organisationens förutsättningar och att analysera dess innebörd, samt att formulera rollernas betydelse inom implementeringen av en policy påverkar hur en situation kan hanteras och ger större möjligheter till att hitta adekvata lösningar (Bacchi 2009, s 268)

4.1.4 Utelämnande i resultatrapporterna

Vad nämns inte i problemformuleringen för projektet i Colombia, det vill säga ”*What fails to be problematised?*” (Bacchi 2019, s 12). I kontexten problematiseras inte Colombias inställning till hjälpinsatsen, vilket såsom tidigare beskrivits kan ge upphov till missuppfattningar. Likaså tas inte tidsaspekten upp, vilket hela tiden är ett närvarande problem för att nå alla de mål som satts. Både då man inte kan förutse alla risker och problem som finns i ett land, samt då avtal och riktmedel är inte sammankopplade utan åtgärder är sammanlänkade med implementeringen och man ser effekternas betydelse i stor grad. Mångfacitet och osäkerheten som genomsyrar processen ger uttryck för politiska manipulationer både inom den svenska projektet men inom polisorganisationen i Colombia (Copeland & James, 2013 s. 2).

4.1.5 Effekt

Implementeringen av kunskaperna har gett viss effekt, enligt resultatrapporterna (NOA 2018b, 2019). Colombia som utvecklingsland är präglad av problem som vilar på djupa kulturella och ekonomiska arv, vilka påverkar diskursen och förutsättningarna till förändring och utveckling (Bacchi 2009, s 16). Vem som är ansvarig för förändringarna av landets utveckling är en intressant frågeställning, då Sverige som “internationell räddare” av problemen anser att landet är i behov av hjälp. Resultatrapporterna pekar på att effekter av projektet blivit ett närmande av polismyndigheten till medborgarna och samhället med mål om ett hållbart resultat genom kontinuitet i det operativa arbetet (NOA 2019, s 22).

Enligt Bacchi (2009, s 17) har det betydelse att analysera vem som tilldelats ansvaret för problemen. Ansvarsutkrävandet för problemen som rapporterna behandlar är inte helt klarlagt, men fokus på förändringsförslag finns genomgående inom projektet (NOA 2018b; 2019). Närbyråkraterna, i form av utbildare inom projektet blir positionerade som experter och ska ha svar på alla problemen som finns, vilket kan vara svårhanterligt då kunskap skapas i relation till omgivningarna inom vilken problem skapas (Bacchi 2009, s. 277) och alltså måste anpassas i hög grad efter uppkomna situationer. Det kan vara en anledning till att motivationen minskat efter hand under projektet, då man inte sett de effekter man önskat tillräckligt snabbt eller på det sätt man föreställt sig vid de inledande diskussionerna.

Närbyråkraterna i form av experter, kommer reflektera inom ramarna för utvecklingslandet och falla in i ett mönster som skapas genom den diskursen som råder och formas genom bland annat avtalet och resultatrapporterna, men även hur man talar om projektet och dess förutsättningar enligt Bacchis teori (2009, s 35).

4.2 Sammanställning av samtalsintervjuerna

Samtalsintervjuerna har varit i semistrukturerad form och jag har genom mina frågor letat efter generella svar för att hitta mönster, vilket man kan göra genom kvalitativa intervjuer. Jag utgick från en grundmall och de intervjuade experterna fick först titta på frågorna och fick information om frivilligheten i att ställa upp via ett inledande samtal (Esaiasson m.fl. 2017, s 266). Vid samtalsintervjuerna fördjupade jag mig i ämnet och fick fram tydlighet i närbyråkraternas verkliga uppfattning. Forskningsprocessen blir genom detta tillvägagångssätt flexibel genom att intervjuerna kan anpassas under processen. Det gjorde att jag kunde komma förhållandevis nära den miljö och de närbyråkrater som ingick i projektet genom att intervjupersonerna berättade hur de gjort i praktiken, samt vilka upplevelser och erfarenheter de har. Jag har genom frågorna i samtalsintervjuerna operationaliserat experternas syn på det dagliga arbetet, samt Colombia som utvecklingsland och dess påverkan i projektet. Genom vissa frågor har jag fått information om närbyråkraterna i Colombia, de som utbildas och uppfattningen på hur experterna tolkat *deras* upplevelser av den svenska hjälpinsatsen (Esaiasson m.fl. 2017, s 273).

Vissa frågor som ställdes utmanade diskursen i fråga om Colombia som utvecklingsland då jag jämförde med andra insatser och ifrågasatte hur och varför metoder som används i Sverige kan appliceras på ett land så olikt, både kulturellt, historiskt och strukturellt. Frågor om riktlinjer, arbetsplaner och metoder ställdes och genom de frågorna fick jag information om relationerna experterna haft till de dokument och mål som skrivits för projektet och hur man tog hänsyn till dem vid implementeringen. Det gjordes främst för att se skillnader i formella riktlinjer från experternas verkliga arbetssätt och jag kunde på det sättet analysera inflytandet av policyskapandet och resultatrapporternas betydelse i den faktiska implementeringen. Jag kopplar diskursanalysen till mina svar som framkommit vid intervjuerna för att hitta mönster i hur normativa idéer överförs från mål till handlingsmedel, liksom resultat till utvecklingsmöjligheter. Experterna som blev intervjuade har olika bakgrund och erfarenheter av det praktiska arbetet. Tillsammans har de bred kunskap om implementeringar av projekt, både inrikes och utrikes. Samtliga hade erfarenheter av det de blev tilldelade att implementera inom respektive komponent (samtalsintervjuer 2021).

4.2.1 Respondenternas bakgrund

Ola Kronkvist är lektor på Linnéuniversitetet och har tidigare arbetat mycket med implementeringar av projekt i Nicaragua, ett land som han berättade påminde om Colombia i fråga om kultur, men som strukturellt sett skiljde sig mycket åt. Han har erfarenhet av utbildningar inom olika typer av projekt, både internationellt och nationellt. Ola har erfarenhet av att upprätta styrdokument och han är inblandad inom flera komponenter inom projektet i Colombia. Under 2018 var han inblandad i utbildningskomponenten inom sexuellt våld och familjevåld och han är numera inblandad i jämställdhetskomponenten och hjälper till att utforma en utbildningsplan för den colombianska polisen, genom de pilotskolor man inriktat sig mot inom projektet (Kronkvist, 2020-04-27 intervju).

Miguel Inzunanza är kriminolog och anställd vid Umeå universitet. Han hade inte arbetat med implementeringar av projekt i utvecklingsländer såsom man kan definiera Colombia i denna studie, utan arbetat med implementeringar av projekt inom brottsprevention i Norge och i Spanien, samt forskat på brottsförebyggande metoder i Sverige. Han har även utbildat polisstudenter i metoder inom ämnet i Sverige och har mycket statistik och forskningsunderlag som presenterades och användes vid implementeringen av det brottsförebyggande arbetet i Colombia. Han arbetade parallellt med Frida under 2019 och 2020 inom

brottspreventionskomponenten och är fortfarande inblandad inom komponentens ramar för det brottsförebyggande arbetet som fortsätter att drivas framåt (Inzunanza 2021-04-30, intervju).

Frida är poliskommissarie och arbetar i ett utsatt område i Stockholm. Hon fick uppdraget att implementera metoder som använts i utsatta områden i Sverige en längre tid inom projektet i Colombia, efter att colombianska poliser som ingick i projektprogrammet varit i Sverige för att tillgodogöra sig praktiska erfarenheter. Hon åkte därefter till Colombia för att förevisa de praktiska tillvägagångssätten. Idag är Miguel och Frida främst involverade i projektet genom virtuella kanaler på grund av pandemin.

4.2.2 Problemformulering genom upprättande av dokument

De tre experterna som intervjuades har alla bidragit till metoder och till viss del utformat dokument inom projektet. Det arbetet har skett relativt fritt, men hela tiden under styrning av projektledaren. De valdes ut för sin expertis (Nordlöf, 2020-04-19, intervju).

Projektledaren John Franco har sin bakgrund inom brottsförebyggande arbete och har varit involverad i projektet sedan 2019. Han koordinerar och ser till att resurser finns till de olika komponenterna, både genom att rekrytera experter som skickas ned till landet och genom att utforma programmets utbildningsinsatser. Han ser även till att samverka med den svenska polisen fungerar i Colombia, att avtalet följs och att komponenterna uppnår det projektet syftar till, samt skriver resultatrapporter. Eftersom John till största del är ansvarig för projektet höll jag intervjun med honom sist, för att kunna ställa honom mot de frågetecken som uppstått under uppsatsens gång, både utifrån intervjuerna och dokumenten. Jag har tagit sammanställt relevanta svar för uppsatsen. Dock finns intervjumallen att tillgå i sin helhet (se Bilaga 1).

Ola var den som bidragit mest till utformandet av projektet i den skriftliga delen av då han hjälpt till att skriva om den colombianska utbildningsplanen och att implementera jämställdhet i några policys som funnits inom colombiansk polis. Han har utbildat polischefer på konferenser och på workshops. Han har varit involverad långst tid inom projektet av mina respondenter och han hade mycket att berätta om hur brister inom den colombianska organisationen begränsade implementeringen. Begränsningarna har bland annat bestått av att colombianerna inte varit mottagliga för kunskap inom exempelvis sexuellt våld och familjevåld. Den problematiken upplevde han främst till en början av projektet. Trots det har vissa delar inom området

implementerats genom utbildningsplanen och i de metoder som lärts ut vid föreläsningar som hållits vid projektskolorna. Under projektets gång har den colombianska regeringen angett jämställdhet som ett prioriteringsområde, varför det också skrivits in i policys. Ola har alltså till stor del *både utformat projektet och implementerat* kunskaperna inom projektets ramar (Kronkvist 2021-04-30 intervju). Miguel och Frida har bidragit med dokument, statistik och metoder som de haft från sin yrkesbakgrund, men inte utformat eller förändrat dokument som ingått i projektet i Colombia (Samtalsintervjuer 2021). Dokument har upprättats av med John och Ola, genom att Frida och Miguel berättade om tillvägagångssätt de haft kunskaper om. Miguel och Frida har därför varit närmast de som utbildats i Colombia och därmed närmst implementeringen såsom närbyråkrater (Lipsky 2010), medan Ola och John har varit policyskapare (Kingdon 2010) genom att de har förändrat processer och rutiner i de dokument som funnits eller tillskrivits projektet för förändring av den colombianska polisorganisationen (NOA 2018b, 2019).

Samtliga respondenter svarade att kultur, språk och tidigare erfarenheter har spelat roll för implementeringens genomslagskraft. Experterna trodde enligt intervjuaren (Inzunanza, Nordlöf, Kronkvist 2021, intervjuer), att hierarki är väldigt betydande för landets maktordning och därmed implementering av nya projekt. Ola (Kronkvist 2021-04-30 intervju) menade även att dokument var viktigt för landet. Detta kan ha betydelse för normbildandet av Colombia som utvecklingsland och hur hjälpinsatser som projektet jag undersökt artat sig. Jag frågar mig därmed om synen på projektet med mindre framgångsrika effekter, kan grunda sig i en frånvaro av tydliga mål, eller om den avsaknaden av tydliga riktlinjer är en taktik för att nå hållbarhet i ett förändringsarbete med ett utvecklingsland? Tidigare var taktiken att bara bistå med pengar till utvecklingsland och låta länder som behövt hjälp hantera pengarna utan tydliga riktmedel eller tillvägagångssätt för att nå målen (Kronkvist 2021-04-30 intervju). Enligt MSF (Kingdon 2010) formas policys efter olika politiska strömmar och då två länder ska samarbeta i ett sådant stort förändringsarbete som projektet jag undersöker innebär, måste påverkan från olika kulturella och politiska makter spela en stor roll. Hierarki, maktspel, personalbrist, polisvåld och brist på tilltro är återkommande teman i både rapporterna (NOA 2018b ,2019) och från samtalsintervjuerna (2021).

4.2.3 Grundantaganden

Huruvida den colombianska polisen är en *svag polisiär organisation* var en fråga som samtliga respondenter hade svårt att svara direkt på, då den colombianska organisationen har goda finansiella resurser och utrustning, men lite kunskap om moderna polisiära metoder och tillvägagångssätt (samtalsintervjuer 2021). Respondenterna berättade att det 50-åriga inbördeskriget inom landet medfört att militäriska tillvägagångssätt och metoder varit dominerande inom polisarbetet. Detta har gjort att den colombianska polisorganisationen är stark, men att metoder och policys är omoderna i jämförelse med de som finns i Europa (Inzunanza 2021-04-27 intervju). Colombianerna har dock en törst på kunskap och är väldigt öppna för internationella insatser (samtalsintervjuer 2021). Kunskaps törsten i sig kan skapa problem, då man blandar metoder från olika länder, vilket kan skapa motsägelser.

Svaren på om Colombia är att anse som ett *utvecklingsland* var jakande från samtliga respondenter (samtalsintervjuer 2021), med motivering att landet måste utvecklas inom olika områden. Ola berättade att colombiansk polis fått mycket pengar från USA för att förhindra knarkkarteller, men att man inte tidigare varit öppen för utveckling av arbetsmetoder i samma mån som idag (Kronkvist 2021-04-30 intervju).

På frågan om arbetets projekt förändrats under projektets gång, svarade respondenterna att ledorden för projektet hela tiden varit "*lokalt ägande, hållbarhet och impact (påverkan)*" (Franco, Kronkvist 2021, intervju). Ola redogjorde för att man strävat efter att involvera colombianerna i projektet, men att det har varit svårt att involvera hela poliskåren som består av flera hundra tusen poliser. Respondenterna menade på att projektet är en rimlig ingång till förändringsarbetet och att de därför tror att metoder som förmedlats inom projektet kommer fortsätta att användas och utvecklas inom landet och helst utan inverkan från svensk polis (samtalsintervjuer 2021).

4.2.4 Riktlinjer, arbetssätt och metoder och vad som utelämnats

Samtliga respondenter som intervjuades, bortsett från projektledaren, svarade att de fått ta del av metoder, tankar och den kunskap som funnits inom projektet sedan tidigare genom möten, men inte via de avtal och dokument som utformats från tidigare insatser inom projektet. Ingen av respondenterna hade sett grundavtalet (NOA 2018a), vilket motsvarar mina förväntningar om hur viktig diskursen inom området är (Bacchi, 2009 s 12) och att policyskapandet sker inom löst satta ramar och samtal som man hade inför projektets implementering. Inom projektets

ramar var metoder och underlag främst medtaget material som man hade med sig sedan tidigare, vilket var anledningen till att de valdes ut som experter (Samtalsintervjuer 2021). De riktlinjer, arbetssätt och metoder som framställs i resultatrapporterna (NOA 2018b, 2019) har alltså inte förmedlats skriftligt.

Miguel (Inzunanza 2021-04-27 intervju) berättade att betydelsen av dokument var stort inom den colombianska polisorganisationen, troligen då måluppfyllelse och krav mäts annorlunda inom organisationen, jämfört med i Sverige. Ingen av de inblandade hade läst resultatrapporterna, varken från tidigare år eller för det år de medverkat, trots att de fått den skickad till sig efter medverkan i projektet (Samtalsintervjuer 2021). Ola påtalade att man inte kan följa riktlinjer på det sätt som efterfrågades i intervjun, då man genom projektet försökte påverka de colombianska poliserna till eget initiativtagande i skapandet av styrdokument och i implementeringen och att man därför behövde vara öppen för de förändringar som förekom på grund av de olika behoven som uppkom under implementeringsprocessen (Kronkvist 2021-04-30 intervju).

Respondenterna tog dock upp strukturella svårigheter inom den colombianska polisorganisationen, såsom ofta förekommande rotation av personal inom den colombianska polisen, lågt förtroende till varandra inom organisationen och bristfällig kontinuitet i arbetet som förmedlats utifrån projektets metoder. Dessa svårigheter talades det brett om för polisorganisationen i stort, men utgjorde även hinder för projektets genomslag i sak. Ett exempel som gavs var då 120 personer skulle utbildas inom familjevåld och 8 behöriga till sist dök upp och blev utbildade (Kronkvist 2021-04-30 intervju). De som kom till Sverige för utbildningen sa att personalresurser inte fanns, trots att man önskat utbildningen och avtalat om insatsen vid de inledande diskussionerna med den colombianska polisledningen vid projektets införande (NOA 2018a).

4.2.5 Effekt av projektets implementering

Mina respondenter fick svara på frågan om de upplevt uppskattning från de colombianska poliserna av det svenska projektet. Jag frågade hur *förtroendet* för projektets införande och dess upplevda effekt var, tankar kring projektets *fortskridande* och *uppskattning* av insatsen uppfattats. Alla respondenter svarade att arbetet var mycket uppskattat och att poliserna som utbildats i Colombia var mottagliga för kunskap (Samtalsintervjuer 2021). Frida berättade dock

att vissa poliser som deltog på experternas föreläsningar bara ville fylla sina dagar och "få ett diplom för sitt medverkande på kursen" (Nordlöf 2021-04-19, intervju), men de flesta som valts ut till projektet var positiva till experterna och intresserade av kunskapen som förmedlades.

På frågan om hur respondenterna uppfattade medborgarnas syn på colombiansk Polis svarade de (Samtalsintervjuer 2021) att medborgarnas syn blivit bättre efter projektets gång, men menade att det berodde på fler faktorer än projektet och att det är svårt att mäta projektets genomslagskraft i siffror, såsom den colombianska polisledningen önskar. Både i rapporterna (NOA 2018b, 2019) och i svaren var respondenterna överens om att förtroendet för polisen är lågt i Colombia, men att behovet av polisen är stort (Inzunanza 2021-04-27, Nordlöf 2021-04-19, intervju). Det gjordes en frågematris och intervjuer med medborgare under projektets start och en 2019, efter Miguel och Frida implementerat metoderna om "hotspots-områden" där det framkom att förtroendet ökat. Metoden innebär att man pratar om polisiära frågor och om hur man tillsammans med lokala butiksägare, banker och andra näringsidkare kan begränsa brottsligheten i områden där brott sker frekvent. Genom att tillsammans hitta lösningar kan man öppna nya vägar och sätta upp begränsningar för kriminella aktörer att verka (Nordlöf 2021-04-19 intervju).

Under denna punkt kan man tolka hur experterna ser på sig själva som utbildare och hur poliserna i Colombia ser på sig själva som ordningsskapare, då tillvägagångssätten för ordningsskapande skiljer sig åt i stor utsträckning, trots projektets införande. Jag tolkar synen av behovet av förändring inom colombiansk polisorganisation som en sanning utifrån både utbildarna och polisernas synsätt, men tror att grunden till dessa tankar om att vara behövd som närbyråkrat (Lipsky 2010, s 16), skiljer sig åt. Förtroendet värderas olika inom de olika länderna och genom deras syn på polisarbete och dess innebörd.

En av frågorna i mina intervjuer var hur kontakten med polisen upplevdes från medborgarnas håll utifrån polisernas syn före och efter projektet. Denna punkt markerades som ett problem i samtliga intervjuer eftersom poliserna i Colombia har ett kontrollsystem och har vissa dagar måste poliserna befinna sig på ett visst antal platser, samt dokumentera sina arbetsinsatser genom en checklista. Vad de gjorde på platserna var dock mindre relevant enligt systemet som användes, vilket inte lett till någon brottsprevention såsom man lärt sig genom projektet. De som utbildades lärde sig genom metoder inom projektet och dess brottsförebyggande komponent, att samtal om polisiära frågor var viktiga att lyfta vid samverkan med

lokalbefolkningen. Man använde sig av en modell som kallas “15-minuters modellen” som syftar till att interagera med lokalbefolkningen under minst 15 minuter per besök. Detta gav de colombianska poliserna motivation och glädje i arbetet, samt ökade lokalbefolkningens förtroende enligt mina respondenter (Nordlöf 2021-04-19, Inzunanza 2021-04-27 intervju).

Bristen på autonomi hos poliserna var ett problem som respondenterna tog upp, då de colombianska poliserna som befinner sig närmast medborgarna ofta är rädda för att göra fel och bli omplacerade, vilket är vanligt förekommande inom den colombianska poliskåren. Omplaceringarna kan vara till synes helt godtyckliga, utifrån ogillande, förtroende, felsteg eller på grund av maktspel inom polisorganisationen och skapar osäkerhet och rädsla vilket i sin tur leder till lågt förtroende inom poliskåren, främst mellan chefer och poliser på fältet. Man kan ifrågasätta det colombianska polisväsendets kontroll sätt, då intressekonflikter och osäkerhet inför uppdraget uppstår med dessa dubbelriktade signaler för närbyråkraterna som enligt Lipsky (2010, s. 15–17) gör ett bättre arbete om autonomi integreras i det dagliga arbetet. Detta problem leder till att svårigheter utvecklas för poliserna som närbyråkrater, liksom att tillgodose och använda de metoder som projektet bidragit med (Nordlöf 2021-04-19, Inzunanza 2021-04-27, intervju).

5. Diskussion

5.1 Jämförelse mellan projektets dokument och mönster i samtalsintervjuerna

Colombia som utvecklingsland beskrivs i termer av kriminalitet, fattigdom, korruption, okunskap, låg tilltro till myndigheten i lokalsamhället men även bristfälligt förtroende inom polisorganisationen gentemot medarbetare nämns, samt ojämlikhet enligt resultatrapporterna (NOA 2018b; 2019) och enligt intervjusvaren (Samtalsintervjuer 2021). Projektet har gett positiva effekter enligt både experterna och resultatrapporterna. Brister och missbedömningar har förekommit, vilka främst kopplas till det som beskriver landet som ett utvecklingsland. De metoder som använts baseras på metoder som utvecklats i ett fungerande rättssystem, vilket också kan kopplas till att projektets mål fortfarande är avlägsna i Colombia, där rättssystemet inte är fullt fungerande (Inzunanza 2021-04-27 intervju). I intervjun nämner forskaren Miguel att fängelser är överfulla, varför endast brott av allvarlig karaktär genererar straff, att poliserna agerar socialtjänst i många fall och att polisen ansvarar för mycket mer i samhället än i Sverige, då andra samhällsaktörer ofta saknas. Miguel berättade att om vägarna går sönder kan poliser behöva lägga ny asfalt eller byta gatlysen, då ingen infrastruktur med givna roller finns på det sätt som man tar för givet i Sverige. Colombias lokalbefolkning förväntar sig att bli utsatta för brott då och då, eftersom brottsliga gärningar ofta inte ger konsekvenser såsom man kan önska (ibid.).

I avtalet, resultatrapporter och genom intervjusvaren får jag en ganska samstämmig bild av Colombia som *utvecklingsland*. Jag har gjort en tabell för tendenserna, vilka jag delat upp i tre kategorier: Organisation, kriminalitet och förtroende. Dessa tre kategorier nämns som generella påverkansfaktorer för implementeringen av projektet.

	Avtal	Resultatrapporter	Samtalsintervjuer
Organisationen	<ul style="list-style-type: none"> • Stärkt polisväsende • Stabil och varaktig fred • Utveckling • Ledarskap • Jämställdhet • Pedagogik 	<ul style="list-style-type: none"> • Ovilja till reformer inom poliskåren • Utveckling • Jämställdhet • Pedagogik • Behov av polis 	<ul style="list-style-type: none"> • Hierarki • Behov av polis • Rädsla för att göra misstag inom organisationen • Korruption • Okunskap • Militär organisation
Kriminalitet	<ul style="list-style-type: none"> • Brottsprevention • Verktyg och metoder 	<ul style="list-style-type: none"> • Brottsprevention • Hög kriminalitet • Verktyg och metoder 	<ul style="list-style-type: none"> • Brottsprevention • Hög kriminalitet • Våld • Verktyg och metoder
Förtroende	<ul style="list-style-type: none"> • Övervakning och uppföljning • Hållbarhet • Förhandlingar mellan länderna 	<ul style="list-style-type: none"> • Inkludering av kriminella strukturer i samhället • Hållbarhet • Uppskattning av arbetet 	<ul style="list-style-type: none"> • Ett bristfälligt rättssystem • Omplaceringar • Hållbarhet • Uppskattning av arbetet

Tabell 1. Sammanfattning av avtalet (NOA 2018a), resultatrapporterna (NOA 2018b; 2019) och experternas svar (Samtalsintervjuer 2021) uppdelade i tre kategorier.

Organisationen, förtroende för och inom polisväsendet, samt hög brottslighet är de problem som främst formuleras inom resultatrapporten och samtalsintervjuerna (NOA 2018, 2019 och samtalsintervjuer 2021). I avtalet uttrycks inte problem eller tillvägagångssätten för att nå mål i någon större grad (NOA 2018a). Det är dock förståeligt då endast grundramar sattes vid avtalets undertecknande 2018. Under kategorin *organisation* skiljer sig avtalet ganska mycket åt i jämförelse med de huvudsakliga mönstren som finns i resultatrapporterna (NOA 2018b, 2019 och samtalsintervjuerna 2021). Det största skiljetecknet är mönstren mellan avtalet och svaren från de intervjuade experterna, som verkade vid den faktiska implementeringen. Experterna menade i stor utsträckning att problematiken med implementeringen av projektet och utvecklingslandets generella problem inom polisväsendet berodde på organisationen och dess uppbyggnad. Kategorin *kriminalitet* ger ganska likartade svar i resultatrapporterna och avtalet och intervjuaren. Det som skiljer är främst att rapporterna och intervjuerna (ibid.), vilka frekvent nämner den höga kriminaliteten som ett grundproblem och att man i samtalsintervjuerna berättar att våld varit ett förekommande tillvägagångssätt att lösa problem som uppstått innan projektets införande, vilket beror på landets historia av inbördeskrig.

Förtroende är en viktig kategori för implementeringsprocessen och är ett mycket använt begrepp i resultatrapporterna, vars avsaknad utgör ett problem som behöver lösas för att uppnå genomslagskraft, såväl inom projektets ramar, som inom och utom den colombianska polisorganisationen, i förhållande till medborgarna. Kulturskillnader och språksvårigheter nämns i samtalsintervjuerna som en försvårande omständighet för implementeringens genomslagskraft, liksom hierarki enligt vissa respondenter (Samtalsintervjuer 2021). Frida (Nordlöf 2021-04-19 intervju) tyckte att hierarkin var för djupt rotad inom organisationen för att kunna bidra med utveckling, då autonomi hos närbyråkraterna försvann på grund av organisationens hieratiska uppbyggnad. Projektledaren John (Franco 2021-05-10 intervju) däremot tyckte att hierarki inte hade någon större betydelse i frågan om implementeringens genomslagskraft och utvecklingsprojektet i stort, eftersom det alltid finns hierarki inom organisationer. Han menade på att det är en nödvändighet och att hierarki och en stark strategisk ledning krävs för att genomföra större projekt.

Problematiken med den hierarkiska ordningen nämns inte i resultatrapporterna. Endast utanförsperspektivet nämns som orsaksfaktorer för den låga tilltron till polismyndigheten. I resultatrapporterna (NOA 2018b;2019) nämns endast problematiken med låg tilltro till den colombianska polismyndigheten i form av resursproblem, vilket motsäger vissa svar från samtalsintervjuerna där man beskriver de hastiga personalrotationerna som ett stort problem för projektets möjlighet till implementering. I samtalsintervjuerna (2021) berättar samtliga respondenter att finansiella resurser finns inom organisationen och att okunskapen till att förvalta dem gör att colombiansk polis behöver utvecklas. Prioriteringar och vilja till reformer verkar snarare vara den verkliga orsaken till varför implementeringen av projektet försvårats (Samtalsintervjuer 2021).

5.2 Avsaknad av riktlinjer

Experterna i form av närbyråkrater tar beslut utifrån grundläggande strukturer som skapats gemensamt inom diskursen av projektets ramar. Besluten påverkar både de som utbildas och de som utbildar, samt projektledaren och de chefer som utformat diskursen. I förlängningen påverkas även medborgarna, varför kunskap om vad man skapar genom diskursen och hur implementeringen formas är relevant för ett projekt (Lipsky 2010, s 18). De formella riktlinjer

och avtal som skapats för projektet och de policys som omskapats inom projektets ramar är en kompromiss mellan de som skapat dokumenten i form av policyentreprenörer (Kingdon 2010) och strukturer i form av informella normer, samt inom vilken situation ett beslut tagits och av vem (Lipsky 2010, s 19).

Om besluten som tas saknar riktlinjer måste experterna ta egna beslut i situationer och luta sig mot strukturer inom projektet snarare än att följa en gemensam plan (Lipsky 2010, s 15). Man kan därmed dra slutsatsen att experterna i form av närbyråkrater tagit beslut och gjort bedömningar av situationer baserat på normer och den kontexten de verkar inom (Lipsky 2010, s 83–84) istället för att följa riktlinjer och mål.

Resultatrapporterna beskriver både riskfaktorer och problem som uppkommit vid implementeringen, men även framgångsfaktorer som bidragit till projektets fortskridande (NOA 2018b;2019). Resultatrapporterna lutar sig mot de risker och problem som finns i Colombia och dess polisorganisation, men riktar främst kritiken mot landet som ett utvecklingsland på grund av dess historia, snarare än att se efter förändringsarbetets möjlighet till flexibilitet (se under 4.1). Enligt Frida formar man dock arbetet efter den verklighet man möts av och man har inte lyckats implementera lika mycket som initialt var tanken då man planerade arbetet (Nordlöf 2021-04-19 intervju). John, projektledare och författare till resultatrapporten 2019 är dock tydlig när han får frågan om de svenska metoderna är bäst för Colombia. Han menar att Sverige inte är bättre än Colombia och att det är viktigt att ha med sig vid reformprojekt. Han menar dock att man kommit längre i sin forskning och polisiära metodik än vad man gjort i Colombia och att incitament till att skriva mer tydliga riktlinjer till ett projekt än vad som gjorts i detta inte är möjligt, på grund av att man valt taktiken med att landet och projektets inblandade måste kunna påverka implementeringen i hög grad själva för att hållbarhet ska uppnås (Franco 2021-05- 10, intervju). På det sättet kan en förståelse för varför riktlinjer, avtal och resultatrapporter inte är av så stort intresse för de svenska experternas förberedelse nås. Att dokument inte presenteras för de experter som utformar utbildningarna likaså.

Detta tillvägagångssätt vid implementeringar av metoder och policys kan även spåras i experternas mönster som närbyråkrater, då de är autonoma i den grad det krävs. Det är grunderna för att ett bra utfall av en reform ska kunna genomföras enligt Lipsky (2010, s 4). Förfarandet kan dock skapa väldigt olika utfall beroende på vem som hamnar i projektet som

expert eller beroende på vem projektledaren är. Mål är därmed viktiga att sätta upp, men att mäta resultat av effekter kan vara svårt i ett projekt som det i Colombia. Det kan man ana genom att de mål som sattes upp 2018 förändrats under bara de två åren som projektet pågått och implementeringsprocessen blir i högre grad beroende av diskursen än de mål och riktlinjer som satts upp från start (Lipsky 2010, s 83).

5.3 Projektets grunder och idéer

Ett *utvecklingsland* kan vara svårt att definiera. Intressekonflikter kommer ständigt förekomma vid ett projekts implementering på grund av kulturskillnader och åsiktsskillnader. När experterna implementerar projektet blir språket som skapats i kontexten viktig (Lipsky 2010, s 84). Jag kan se att liknande synsätt på problematiken finns inom diskursen genom det språk som skapas kring landet som ett utvecklingsland och genom det praktiska arbetet (Samtalsintervjuer 2021). Språket kan påverka hur de poliser som blir utbildade i Colombia blir bemötta och hur medborgarna kommer bemöta och bli bemötta av poliserna i landet. Jag kan se att förändringar skett, genom de svar jag fått och genom resultatrapporterna (NOA 2018b;2019 och samtalsintervjuer 2021), vilket tyder på att idéer är föränderliga och inte beroende av policys, då de kommer upplevas och utvecklas beroende på individer inom projektet (Lipsky 2010).

De egna upplevelserna av problemen, både från de som utbildas och de som utbildar skapar handlingar och begränsningar, vilket kan utläsas från svar jag fick från Frida (Nordlöf 2021-04-19 intervju) då hon berättade att stora delar av det man tänkt förmedla vid en utbildningsomgång inte kunde förmedlas på grund av att de poliser som skulle utbildas ville diskutera andra, närliggande problem och utmanade därmed projektets implementering. Experterna var då tvungna att hantera situationen utifrån de tolkningar de gjorde i den aktuella kontexten (Lipsky 2010, s 83). De mål som avtalet (NOA 2018a) och resultatrapporterna (NOA 2018b, 2019) hade blev därmed omvärderade i den aktuella situationen. Resultatrapporterna är de grunddokument som finns att tillgå för projektet och skapar därmed grunderna för det språk och de idéer som skapas kring Colombia som utvecklingsland, vilket givetvis förstärks av att projektledaren skriver, rekryterar och ansvarar för implementeringen.

6. Slutsats

Genom mina analyser kan jag dra en slutsats i att diskursen om *utvecklingslandet Colombia* och implementeringen av projektet som jag tolkar genom de underlag som finns att tillgå i form av resultatrapporter och avtal överensstämmer. Experterna har tagit del av den diskurs som skapats och påverkat implementeringen i deras vardag i Colombia. Då vissa tankar kring de strukturella problemen skiljer sig mellan projektledaren, experterna och de som skrivit avtalet, kan jag inte säkert precisera huruvida diskursen överensstämmer med verkligheten, då jag inte kunnat intervjua de som blivit utbildade inom projektets ramar i Colombia och därmed inte kunnat jämföra diskursen med deras upplevda mottagande av insatserna.

Resultatrapporterna saknar till viss del den kulturella problematiken som finns inom diskursen. Det finns troligtvis olika synsätt på behovet för utvecklingslandet från Colombias respektive Sveriges sida och jag anser att fokus på det problemet också borde uppmärksammas i större grad, då de inte kan kopplas till de riskfaktorer som nämns i resultatrapporterna och som i form av strukturella organisationsproblem (NOA 2018b,2019). Med det perspektivet kan projektet ge en bredare bild till reformerna och om man definierar problemet kan en större förståelse för implementeringar av framtida policys ges, då åtgärderna kan bli annorlunda och mer anpassade till det colombianska samhället och dess kultur både inom och utom polisorganisationen.

Resultatrapporterna dominerar sättet som problemen definieras inom och experterna kommer fortsätta formas av dem, precis som experterna troligen kommer fortsätta att utforma de situationer de ställs inför genom egna tankar och metoder och tillsammans skapa diskursen (Lipsky 2010, s. 85). Tomrummet som formas kan liknas vid MFS "Windows of opportunities" (Kingdon 2010, s 165) och finns alltså både vid policyskapandet som vid implementeringen, då oförutsägbara kontexter uppfylls av de idéer och tankar enskilda närbyråkrater eller policyskapare har.

Referenslista:

Primärmaterial

Samtalsintervjuer. 2021-04-19; 2021-04-27, 2021-04-30, 2021-05-10. Samtalsintervjuer över Zoom av experter inom projektet. Genomfört av Hanna Larsson.

Frida Nordlöf, Kommissarie, intervju 2021-04-19

Ola Kronkvist Lektor, Linnéuniversitetet, intervju 2021-04-27

Miguel Inzunza, Kriminolog Umeå Universitet, intervju 2021-04-30

John Franco, Kommissarie, projektledare, intervju 2021-05-10

NOA (Nationella operativa avdelningen) och PNC (Policía nacional de Colombia): “*Acuerdo entre la policía Nacional de Colombia y la policía de Suecia para fortalecer el servicio de policía para la construction de una paz estable y duradera*” översatt “*Överrensekommelse om ett stärkt polisväsende för byggande av stabil och varaktig fred*” 2018-04-06 Avtal

NOA (Nationella operativa avdelningen). 2018 Resultatrapport

NOA (Nationella operativa avdelningen). 2019 Resultatrapport

Referenslitteratur

Bacchi, Carol Lee. 2009. *Analysing Policy: what’s the problem represented to be?*. French Forest: Pearson.

Brunner, Steffen. 2008. Understanding Policy Change: Multiple Streams and emissions in trading in Germany. *Global Environmental change*. Vol. 18, s. 501-507.

Copeland, Paul – James, Scott. 2013. Policy windows, ambiguity and Commission entrepreneurship: explaining the relaunch of the European Union’s economic reform agenda. *Journal of European Public Policy*. Vol. 21, No. 1, s. 1-21.

Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik, Wängnerud, Lena, 2003. "Metodpraktikan". Stockholm: Nordstedts Juridik AB.

Hall Patrik, Löfgren Karl, 2006. *Politisk styrning i praktiken*, Malmö: Liber

Kingdon, John, 2011. *Agendas, Alternatives and Public Policies*. (3 ed.) New York: Harper Collins Publishers.

Lipsky, Michael. 2010. *Street-Level Bureaucracy: Dilemmas of the Individual in Public Services*. New York: Russel Sage Foundation.

Teorell, Jan – Svensson, Torsten, 2007. *Att fråga och att svara*. Samhällsvetenskaplig metod. Malmö: Liber

Elektronisk källa

Polisen *Internationellt utvecklingssamarbete*: <https://polisen.se/om-polisen/internationell-verksamhet/internationellt-utvecklingssamarbete/>. (Hämtad 2021-04-18)

Bilaga

Intervjumall

1. Tid inom projektet och bakgrund:
2. Har du både arbetat med att utforma projektet innan du åkte ned till landet och med den implementerade delen av projektet i Colombia? Inom vilken del (Brottsförebyggande och kriminologi, polisutbildning och jämställdhet)
3. Vad innebär en svag polisiär organisation för dig?
4. Vad innebär ett utvecklingsland för dig?
5. Varför fungerar inte polisväsendet i Colombia på ett adekvat sätt?
6. Hur utbildar ni poliserna?
7. Har ditt arbete förändrats under projektets gång? Om ja, beskriv hur. Ex. ökad samverkan med lokalsamhället, förändringar inom projektet?
8. Finns det några speciella riktlinjer, arbetssätt och metoder för arbete i projektet. Om ja, vilka har du tagit del av och på vilket sätt har du använt dem?
9. Upplever du att poliserna i landet uppskattar experternas närvaro och hjälpinsatser?
10. Hur upplever du medborgarnas syn på polisen i Colombia? Innan/ efter projektets start
 - Förtroende, kontakt, bild, behov av den colombianska polisen,
11. Vilka interna strategier, policyer och metoder från Colombia/ svensk polis används för att uppnå önskad utveckling av landet och dess polisverksamhet?
12. Känner du att du som utbildare bidrar till ett stärkt polisväsende i Colombia?

13. Vad är din anledning till att du valt att jobba inom ett projekt med ett utvecklingsland?

14. Har kultur, språk och tidigare erfarenheter spelat roll i implementeringen av projektet, hur?